సీరియల్

రక్తం త్రాగే పిశాచం

వసుంధర

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఏం?" అన్నాడు శివశంకరం.

"నేను తయారుచేసిన మందుకీ, సదానందుడు పుస్తకంలో రాసిన మందుకూ వాస్తవంలో ఎన్నో పోలిక

లున్న మాట నిజం. అది శవాన్ని బ్రతికించటంవరకూ నేను పుస్తకాన్ని నమ్ముతాను. కానీ దుష్టశక్తి గురించి రాసినదంతా అభూత కల్పన అని నా అనుమానం. అలాంటిది సైన్సు ఒప్పుకోదు—" అన్నాడు మహాదేవుడు.

"పుస్తకంలో విషయంమీద నాకు నూటికి నూరు పాళ్ళూ నమ్మకముంది తమ్ముడూ—ఆ అమ్మాయి శవం దుష్టశక్తిగా మారివుండకపోతే — మంచంమీంచి మాయమై మీకు దూరంగా ఎలా వెళ్ళగలిగిందంటావ్?" అన్నాడు శివశంకరం గంభీరంగా.

మహాదేవుడి కళ్ళు మెరిశాయి—"అన్నయ్యా! ఆ శవం కాస్త దూరంగా నడిచి తర్వాత చచ్చిపోయుంటుందని నా నమ్మకం. అది నిజంగా దుష్టశక్తిగా మారివుంటే ఇంతకాలం నిశ్శబ్దంగా వుండదు గదా—ఒక్క నిముషంలో విషయం తేల్చేద్దాం. నా ఫ్రెండ్ నరోత్తమరావున్నాడు. అతను నగర సంచారం చేసే నారదుడు కాకపోయినా—ఊళ్ళో ఎక్కడెక్కడి నీలివార్తలూ అతణ్ని చేరుకుంటాయి. చాలా పత్రికలకు అతడు కథల్లాంటి వార్తలనందిస్తూంటాడు. అతడందించే ప్రతి వార్తకూ ఎంతో కొంత ఆధారం వుంటుంది—అతడికి ఫోన్ చేశానంటే దుష్టశక్తి ఈ నగరంలో వున్నదీ లేనిదీ తేలిపోతుంది—" అంటూ అక్కణ్నించి లేచి వెళ్ళాడు.

మహాదేవుడి అదృష్టం బాగుంది. ఫోన్ చెయ్యగానే అవతల రిసీవర్ నరోత్తమరావే ఎత్తాడు.

పలకరింపులవగానే-"నరోత్తమ్! ఒక ముఖ్య విషయం. గత వారం రోజుల్లో ఊళ్ళో చెప్పుకోదగ్గ వింత వార్తలేమైనా ఉన్నాయా? ముఖ్యంగా అపూర్వ శక్తులకు సంబంధించినవి-అది నా పరిశోధనకు ఎంతో అవసరం-"

అన్నాడు.

నరో తమ్ కంఠం ఉత్సాహంగా ధ్వనించింది—"ఈ వారం రోజుల్లోనూ బ్రహ్మాండమైన వార్తలు సంపాదించాను. అయితే అవి నేరుగా పత్రికలకు పంపలేదు. కొన్ని సంఘటనలకు ఏదో మూలకారణం వుంటుందని పించింది. అన్నీ కలిపి పెద్ద వ్యాసం తయారుచేద్దామని ఆశ—వింటావా?" అన్నాడు.

"వినడానికే గదా—ఫోన్ చేసి అడిగింది-" అన్నాడు మహాదేవుడు.

"ఒకమ్మాయి రంగారావు అండ్ సన్స్—బట్టల దుకాణంలో ప్రవేశించి బట్టలు కొని—మేనేజర్ సత్యారావుని సాచి లెంపకాయ కొడితే అతడు కళ్ళు తిరిగి పడిపోయాడు. మర్నాడా అమ్మాయి మళ్ళీ షాపుకి వచ్చి "నీ రకం తాగుతాను మూడువేలిచ్చి పంపు—" అని ఓ చీటీ రాసి సేఠ్ రతన్‌లాల్ ఇంటికి పంపిస్తే—అక్కణ్నించి డబ్బు వచ్చింది. ఆ చీటీ చదువుకుని రతన్‌లాల్ చంకలు గుద్దుకున్నాట్ట కూడా. ఇది న్యూస్ నెంబర్ వన్. న్యూస్ నెంబర్ టూ ఏమిటంటే — ఒక అమ్మాయి ప్రమీలా టెయిలరింగు షాపులో కిటికీ ఊచను అవలీలగా పెరికి — దాన్ని దారంలా పడేసిందట. అదే ఫీటు మర్నాడు కూడా చేసిందట. న్యూస్ నంబర్ త్రీ — రాగిణి అనే అమ్మాయి తనపై అత్యాచారం చేయబోయిన జగ్గూ అనే రౌడీని చావ చితకదన్నింది. ఆ జగ్గూ ఇప్పుడు హాస్పిటల్లో చావు బతుకులమధ్య ఉన్నాడు. ఈ సంఘటనను కొన్ని వందల మంది కళ్ళారా చూశారు. విచిత్రమేమిటంటే రాగిణి చాలా సామాన్యమైన ఆడపిల్ల. ఎంతో సుకుమారి.

కరాటేవంటి విద్యలేమీ ఆమెకు రావు. ఆ రోజున తనను ఎవరో చెవిలో చెబుతూ జగ్గూ దగ్గరకు తీసుకు పోయారనీ—తన మనసు తన అధీనంలో లేదనీ ఆమె చెప్పింది.

ఈ న్యూస్ సెంబర్ త్రీ మాత్రం అప్పుడే పేపర్ల వాళ్ళకి వెళ్ళిపోయింది. ఈవినింగ్ ఎడిషన్‌లో రావచ్చు. ఇది నిన్న సాయంత్రం ఆరింటికి జరిగింది. నేను ఈ మూడు వార్తల్నీ క్రోడీకరించి కథ తయారుచేయాలను కుంటున్నాను. రాగిణి బట్టల షాపులో అమ్మాయి, టెయిలరింగ్ షాపులో అమ్మాయి—ముగ్గురూ ఒక్కరేనా అన్న విషయం నేను తేల్చాలి. అది తేలితే పరిశోధన ఒకడుగు ముందుకు వేస్తుంది—" అన్నాడు నరోత్తమ రావు.

"నాకు రాగిణి అడ్రస్ కావాలి—" అన్నాడు మహాదేవుడు. నరోత్తమరావు చెబుతూంటే అతను అడ్రస్ నోట్ చేసుకుని థాంక్స్ చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసి అన్న, అసిస్టెంట్ల దగ్గరకు వెళ్ళి—"మేము బ్రతికించిన శవం పేరు రాగిణి అనుకొంటూను. ఒకసారి ఆమెను కలుసుకొంటే పని జరుగుతుంది. ఆమె దుష్టశక్తిగా మారిందో లేదో తెలియదు కానీ — కొన్ని అపూర్వ శక్తులను కలిగి వుందన్నమాట నిజం — " అంటూ అన్నయ్యకు నరోత్తమరావు చెప్పిందంతా వివరించాడు.

"సందేహంలేదు—దుష్టశక్తి ఉనికి తెలిసినట్లే—" అన్నాడు శివశంకరం.

"మనం ముగ్గురం కలిసి వెడదామా—? ఆ అమ్మాయి ముఖం నాకు అచ్చుగుద్దినట్టుగా గుర్తున్నది—" అన్నాడు లింగం.

"వెడదాం—అంతా కలిసే వెడదాం—" అన్నాడు శివశంకరం.

26

ఆ దారిన పోతూ పోతూ ఆ యింటిముందు ఆగాడు బైరాగి.

బైరాగి ముఖం దివ్య తేజస్సుతో వెలిగిపోతోంది. నిలువునా కాషాయాంబరాలు ధరించాడు. మెడలో రుద్రాక్షమాల ఉంది. భుజానికి వేలాడుతున్న జోలె లోంచి దండం కనబడుతున్నది.

"ఇంట్లో ఎవరున్నారు?" అంటూ అరిచాడు బైరాగి.

ఒక నడివయస్కురాలు ఆ కేకకు అదిరిపడి లోపల్నుంచి పరుగున వచ్చి బైరాగిని చూసి "నువ్వా? ఇంకా ఎవరోననుకున్నాను. ముష్టికోసం అంతలా కేకలు పెట్టాలా?" అని విసుక్కుంది.

"నేను ముష్టికోసం రాలేదు. ప్రమాదం నుంచి నిన్ను హెచ్చరిద్దామని వచ్చాను—" అన్నాడు బైరాగి.

"నాకేం ప్రమాదం?" అందా స్త్రీ ఆశ్చర్యంగా.

"ప్రమాదం నీకు కాదు. ఈ యింట్లో నువ్వుకాక ఇంకెవరున్నారు?" అన్నాడు బైరాగి.

"నా కొడుకున్నాడు—" అందా స్త్రీ.

"అయితే ప్రమాదం వాడికే!"

"వాడేం చేశాడు?"

"వాడేమీ చేయలేదు. వాడొక పిశాచం అధీనంలో ఉన్నాడు—" అంటూ బైరాగి ఇంట్లో అడుగుపెట్టబోయాడు. ఆ స్త్రీ కంగారుగా గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడి—"ఆగు—ఏదో వంకతో నా యింట్లో జొరబడాలని చూడకు—" అంటూ అరిచింది.

"నన్నాపితే ఆనక నువ్వే విచారిస్తావు. ఉపేక్షిస్తే నీ కొడుకు నీకు దక్కడు. నువ్వే చెప్పు. ఇటీవల కొన్నాళ్ళుగా నీ కొడుకు ప్రవర్తన విచిత్రంగా ఉండడం లేదూ?" అన్నాడు బైరాగి.

ఈ ప్రశ్న ఆ స్త్రీపై బాగా పనిచేసింది. "అవును-కానీ...."

"కానీ ఏమిటి_ఒక పిశాచం వాడి రక్తం తాగింది. సందేహం లేదు. ఈ వీధిలో కొంతకాలం ఒక పిశాచం సంచరించింది. నా మాట విను. నేను నీ కొడుక్కి తాయెత్తు కడతాను. వాడు మళ్ళీ మామూలు మనిషవుతాడు .."

ఆ స్త్రీ ఆశ్చర్యంగా — "నా కొడుకు పిశాచం పాలబడ్డాడని ఎందుకంటున్నావ్?" అంది.

"నా అంగీలో పవిత్రమైన కుంకుమ వుంది. నీ యింటి ముందుకు రాగానే ఆ కుంకుమ భరిణ చలించింది. అందుకే నిన్ను చూడగానే నిన్ను పిశాచం పీడించడం లేదని తెలిసిపోయింది. అప్పుడు ఇంకెవరైనా అయుండాలని ఊహించాను. నా మాట విను. ఒక్క తాయెత్తు నీ కొడుక్కి నా చేతులతో కట్టనీ—" అన్నాడు బైరాగి.

ఏమనుకుందో ఆ స్త్రీ ఒప్పుకుంది. అప్పటికింకా ఆమె కొడుకు నిద్రలేవలేదు.

"వాణ్ని లేపకు_వాడు నిద్రలో ఉండడమే నాకు మంచిది_" అన్నాడు బైరాగి.

బైరాగి హాల్లో కూర్చుని తన వద్దనున్న కుంకుమను పొట్లం కట్టి — ఆ స్త్రీ ఇచ్చిన దారంతో దాన్ని తాయెత్తులా కట్టి_మనసులోనే ఏదో మంత్రోచ్చారణ

చేసి—"చూడు—ఎవరికైతే పిశాచం పీడిస్తూందో—వాళ్ళు పది గజాల దూరంలోనే ఉన్నట్లయితే—ఈ తాయెత్తును వదిలిపెడితే దానంతటదే వెళ్ళి వాళ్ళను చేరుతుంది—" అంటూ బైరాగి ఆ తాయెత్తును నేలమీద వదిలిపెట్టాడు.

ఆ స్త్రీ చూస్తూండగా ఆ తాయెత్తు దానంతటదే కదిలి పక్క గదిలోని మంచంమీద పడుకుని వున్న యువకుడి చేతికి తనంతట తనే బిగుసుకుపోయింది. ఆమెకు ఆశ్చర్యంతో నోటమాట రాలేదు.

తాయెత్తు చేతికి బిగుసుకోగానే ఆ యువకుడు చటుక్కున లేచి కూర్చుని — "అమ్మా!" అంటూ అరిచాడు.

"బాబూ—మధూ!" అంటూ ఆ స్త్రీ గదిలోపలకు పరుగెత్తింది.

మధు వళ్ళు విరుచుకొని—"ఏమిటోనమ్మా—ఇప్పుడు నాకెంతో సుఖంగా అనిపిస్తోంది. వంటికి పట్టిన చీడ వదిలిపోయినట్లు, మనసును పీడించే బాధ తొలగిపోయినట్లు అనిపిస్తోంది. చెప్పలేని ఆనందం నాకు కలుగుతోంది. ఎందుకో నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది. ఏమైందమ్మా నాకు—" అన్నాడు.

మధు తల్లి అతడి వంకే ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది. ఇదంతా తాయెత్తు మహాత్మ్యమా? అంటే ఇంతకాలం తన కొడుకును పిశాచం పట్టి పీడిస్తూంటే తను తెలుసుకోలేకపోయిందా? ఇంతకీ ఆ పిశాచం ఎక్కణ్ణించి వచ్చింది?

తన చేతిలోని ఫోటోలో కేవలం మగవాళ్ళ బొమ్మలే కాలిపోవడం గుర్తొచ్చిందావిడకు. అప్పటి

వకుళ చూపులు గుర్తొచ్చాయి. ఆపైన ఆమె నవ్వు.

వకుళ పిశాచమా?

జోగారావు ఇంట్లో ఓ గదిలో వకుళ ఓ గాజు తొట్టెలో నగ్నంగా స్నానంచేసే భయంకర దృశ్యం...

వకుళ పిశాచమా?....

"ఇంక నీ కొడుక్కేం భయం లేదు. తాయెత్తు జాగ్రత్త...." అన్నాడు బైరాగి.

"అలాగే స్వామీ—" అంటూ అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించి నమస్కరించింది మధు తల్లి.

"ఈయనెవరమ్మా?" అన్నాడు మధు.

మధు తల్లి మధుకి బైరాగి గురించి చెప్పింది.

"నన్ను పిశాచం పట్టిందా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మధు.

"గత వారం రోజుల్లో నీ దినచర్య నీకు గుర్తుందా?" అనడిగాడు బైరాగి నవ్వుతూ.

"అసలేమీ గుర్తుకురావడంలేదు—" అన్నాడు మధు.

"అంటే పిశాచం నీ రక్తం తాగిందన్నమాట. అలాంటివారికి జ్ఞాపకాల్లోంచి కూడా ఆ పిశాచపు చర్యలు తొలగిపోయేలా చేస్తుంది తాయెత్తు. పిశాచాన్ని చూసి జడుసుకున్నవారికైతే—ఈ తాయెత్తు కట్టుకుంటే ఆ భయం పోతుంది—" అన్నాడు బైరాగి.

"స్వామీ—ఈ వీధిలోని చాలామందిపై ఆ పిశాచం ప్రభావం పడివుంటుంది. మీరు నాకు మరిన్ని తాయెత్తులు అనుగ్రహించండి—అందరికీ సాయపడతాను—" అంది మధు తల్లి.

"ఎవరమ్మా ఆ పిశాచం?" అన్నాడు మధు.

"ఇంకెవరు? ఆ వకుళ...."

"వకుళ పిశాచమా-భలేదానివమ్మా-" అని నవ్వాడు మధు.

"ఆ విషయమూ తేల్చుకుందాం—అదృష్టంకొద్దీ ఈ మహానుభావుడు మనను కరుణించాడు—" అంది మధు తల్లి.

"ఏదైనా డబ్బా ఉంటే తీసుకురా — అందులో కుంకం పోస్తాను. దానితో నువ్వే తాయెత్తులు కట్టొచ్చు—" అన్నాడు బైరాగి.

మధు తల్లి లోపల్నుంచి ఒక డబ్బా తీసుకొచ్చింది. బైరాగి తన జోలిలోంచి ఓ చిన్న కుంకం భరిణ తీసి డబ్బాలోకి వంచాడు. డబ్బా నిండేవరకూ అందులోంచి కుంకం పడుతూనే ఉన్నది. డబ్బా నిండాక బైరాగి భరిణను తిరిగి జోలిలో వేసుకొని—"ఈ డబ్బాకు మూత పెట్టి దేవుడి మందిరంలో వుంచు. అడిగినవాళ్ళకి లేదనకుండా ఇయ్యి. ప్రతిఫలం ఆశించకు. ఎవరి పరిస్థితైనా ప్రమాదంగా ఉంటే తాయెత్తు తయారుచేసి వదిలిపెట్టు. తాయెత్తు దానంతటదే వారికి బిగించుకుంటుంది. నీకై నువ్వు ఎవరి చేతులకూ తాయెత్తులు కట్టకు. నుదుట ఈ కుంకుమ ఉన్నవారికి పిశాచ భయం ఉండదు—మరి నేను వస్తాను—" అంటూ అక్కణ్ణించి పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకొంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

మధు, మధు తల్లి కూడా ఆయన వెళ్ళిపోతూంటే ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోయారు.

"మహానుభావుడు—" అంది మధు తల్లి అప్రయత్నంగా.

"అమ్మా—అది సరే — నువ్వేమిటీ వకుళ పిశాచం అంటున్నావు?" అన్నాడు మధు.

"ఈ వారం రోజులూ నువ్వు దానితోనే గదా తిరిగావు. నీకేమీ అలా అనిపించలేదా?" అంది తల్లి.

"వారం రోజులు నేను వకుళతో తిరిగానా? నమ్మలేను...." అన్నాడు మధు.

మధు తల్లి ఆశ్చర్యం ఇంకా పెరిగింది—"అయితే సందేహం లేదు. అది పిశాచమే. మనమిప్పుడు ముందు శారదమ్మ ఇంటికి పరుగెత్తాలి. అక్కడ అది వాళ్ళని ఎంత రొష్టు పెడుతోందో ఏమో—?" అందామె.

మధు, మధు తల్లి కలిసి శారద ఇంటికి వెళ్ళారు. ఇంటి తలుపులు తాళంవేసి లేవుగానీ ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరు.

"వీళ్ళంతా ఎక్కడికెళ్ళారంటావ్? వకుళ గది కూడా ఖాళీగా ఉంది. ఆ గదిలోని గాజు జాడీలేదు" అంది మధు తల్లి. ఆవిడ వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి— "నువ్వేదో భ్రమపడుతున్నావేమోనని నా అనుమానం-" అన్నాడు.

"నాకు భ్రమ అని ఎందుకనుకుంటున్నావ్?" అంది తల్లి.

"పిశాచమేమిటి? మన మెరిగిన మనిషి రూపంలో మనుషుల మధ్య ఇంట్లో కాపురం పెట్టడమేమిటి?" అన్నాడు మధు.

"అందరూ అలాగనుకొంటారనే అది మనుషుల మధ్య దర్జాగా కాపురం పెట్టి అందర్నీ ఓ ఆట ఆడించింది. ఈ రోజుతో దాని ఆట కట్టు. అన్నీ తెలిసిపోయి పారిపోయిందో ఏమో!" అంది మధు తల్లి.

ఇద్దరూ అక్కణ్నుంచి ఎదురింటికి వెళ్ళారు.

"వాళ్ళ పిల్లలిద్దరూ జడుసుకొన్నారుట. ధర్మాసు

పత్రిలో ఉన్నారుట. మీ మధ్యే వాళ్ళను ధర్మాసుపత్రిలో జేర్చాడుట కూడా — ఉదయమనగా వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు. ఇంతవరకూ వెనక్కి రాలేదు—" అంది కామేశ్వరమ్మ.

మధు, తల్లి ధర్మాసుపత్రికి వెళ్ళారు. కాసేపు వెతగ్గా స్పెషలు వార్డు దగ్గర ఓ గదిముందు కూర్చుని ఏడుస్తూన్న శారద కనబడింది. మధు తల్లి పరుగున వెళ్ళి—"ఏమమ్మా ఏమయింది?" అంది ఆత్రుతగా.

"నా పిల్లలిద్దరూ కొన ప్రాణంతో ఉన్నారు. వాళ్ళకు ప్రాణం పోయడానికి డాక్టర్లు నానా ప్రయత్నాలూ చేస్తున్నారు. కానీ వాళ్ళు బ్రతికే అవకాశం తక్కువ. ఇదంతా ఆ వకుళ మూలంగా జరిగింది. అది మనిషి కాదు పిశాచం...." అంది శారద.

"అవునమ్మా — సరిగ్గా చెప్పావు. ఈ విషయం నాకూ ఇప్పుడే తెలిసింది. పిల్లలెక్కడున్నారో చెప్పు. మంత్రించిన కుంకం తెచ్చాను...." అంది మధు తల్లి ఆత్రుతగా.

"ఉండుండి ఎగిరిపడుతున్నారు. దెయ్యం.... దెయ్యం అని అరుస్తున్నారు. అక్కా నాలిక పొడుగ్గా చేయొద్దు. అక్కా....అలా చూడొద్దు....అక్కా....అలా నవ్వొద్దు నాకు భయమేస్తోందక్కా .... అంటూ పిచ్చిపిచ్చిగా అరుస్తున్నారు. రాత్రి ఇద్దరూ ఆ వకుళ గదిలో పడుకున్నారు. అది వాళ్ళనింతలా పాడలగొట్టేస్తుందని నాకేం తెలుసు.... చేజేతులా వాళ్ళను మృత్యు మందిరంలోకి పంపాను. వాళ్ళ బాధ చూడలేక బయటకు వచ్చేశాను. ఆయన లోపల ఉన్నారు. ఏ జన్మలో ఏ

పాపం చేశానో — భగవంతుడు నాకిలా అన్యాయం చేస్తున్నాడు. డాక్టర్లు చేయలేనిది—కుంకం చేస్తుందా- మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలతాయా—ఏదో నీ పిచ్చి అభిమానం.... అంతే! వెళ్ళు .... లోపలకు వెళ్ళు...." అంది శారద విరక్తిగా.

మధు తల్లి లోపలకు వెళ్ళింది. మధు కూడా ఆమెను అనుసరించాడు.

శారద అలా ఏడుస్తూ కూర్చుని ఉంది. ఆమెకు ఎక్కిళ్ళు కూడా రాసాగాయి. ఉన్నట్లుండి ఆమె భుజం మీద ఎవరిదో చేయి పడింది. శారద ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు.

రమ .. రమ వెనుక సూర్యం....

ఇద్దరి నుదుటనా రూపాయకాసంత కుంకుమబొట్లు.

"అమ్మా! ఏడుస్తున్నావా?" అన్నారు ఇద్దరూ ఏక కంఠంతో. శారద చటుక్కున ఇద్దర్నీ దగ్గరగా లాక్కుని "నా బాబూ, నా తల్లీ — నా బాబూ, నా తల్లీ ...." అంటూ పదేపదే వాళ్ళ ముఖాలమీద ముద్దులు కురిపించింది.

"అంతా ఆశ్చర్యంగా వుంది. వళ్ళెరక్కుండా పడి వున్న పిల్లలిద్దరూ కుంకంబొట్టు పెట్టగానే చటుక్కున లేచి కూర్చున్నారు —" అన్నాడు మధు.

"ఇది కలో, నిజమో నమ్మలేకుండా ఉన్నాను —" అన్నాడు జోగారావు.

డాక్టర్లు కూడా ఇలాంటి విచిత్రం తామెక్కడా చూడలేదన్నారు. హాస్పిటల్లో వున్న నరోత్తమరావు ఏజంటు అప్పుడే ఈ వార్త నరోత్తమరావు కందించ

డానికి టెలిఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళిపోయాడు.

మధు తల్లి తనకు జరిగిన అనుభవం చెప్పి—"ఆ మహానుభావుడి కారణంగా నా బిడ్డ నాకు దక్కాడు. లేకపోతే ఉన్న ఒక్కగా నొక్క కొడుకూ...." ఆ తర్వాత వాక్యం పూర్తిచేయలేక ఆగిపోయింది.

"ఆ మహానుభావుడే నా బిడ్డల్ని నాకు దక్కించాడు" అంది శారద.

"అయితే ఇంతకీ వకుళ పిశాచమయిందన్న మాట" అన్నాడు జోగారావు. ఎందుకో ఈ నిజం అతడికి బొత్తిగా నచ్చలేదు. తన రక్తం పంచుకుపుట్టిన వకుళ ఇప్పుడు రక్తం తాగే పిశాచిగా మారిందా? అదెలా సంభవం?

"అందుకు సందేహమా?" అంటూ శారద గత సాయంత్రం తనకు జరిగిన అనుభవాలు చెప్పింది.

రమ, సూర్యం—రాత్రి తాము పొందిన అనుభవాలు చెప్పారు.

మధు తల్లి తన అనుభవాలు చెప్పింది.

అక్కడ ఎందరో జనం మూగారు.

అంతా ఈ కథలు విచిత్రంగా వింటున్నారు. ఆశ్చర్య పోతున్నారు.

"నాకిప్పుడు తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళాలంటే భయంగా వుంది—" అంది శారద.

"ఈ కుంకం నొసటన ఉంచుకుంటే ఎవరికీ ఏ భయాలూ ఉండవు. దీనితో వకుళ ఆటకట్టు—" అంది మధు తల్లి. ఆమె శారద నొసట వెంటనే కుంకంబొట్టు పెట్టింది. బొట్టు పెట్టగానే శారద భయం మటుమాయ

మయింది.

వకుళ పిశాచమై ఆ వీధిలో తిరిగిందన్న వార్త నగర మంతా ఒక్కసారిగా గుప్పుమంది.

27

మహాదేవుడు, లింగం, శివశంకరం గుమ్మందాకా వచ్చి ఆగిపోయారు.

తలుపులు రెండూ బార్లా తెరిచి ఉన్నాయి. ముందు గదిలో ఇద్దరు వనితలు కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు.

లింగం కాస్త లోపలగా వెళ్ళి—"నమస్కారమండీ! రాగిణిగారిల్లు ఇదేనాండీ?" అన్నాడు.

"రాగిణిగారిల్లా?" అంటూ ఆశ్చర్యపడిందో వనిత—"నాకు తెలిసినంతవరకూ ఇది శ్రీకాంత్ గారిల్లు. వారి మరదల్ని నేను. శ్రీకాంత్ గారి భార్య లక్ష్మి. ఇంకా లక్ష్మిగారిల్లన్నా కొంత న్యాయం. లక్ష్మి నా అక్క-"

"ఇంతకీ మీ పేరు—?"

"అఫ్‌కోర్స్—నా పేరు రాగిణి—"

"అబ్బా—ఆ మాట ముందే చెబితే ఎంతో బాగుండేది. ఇది శ్రీకాంత్ గారిల్లే కావచ్చు. కానీ నిన్న మీరు జగ్గూకిచ్చిన డోసు మీ బావగారి పేరును మూలకు నెట్టేసింది. మీతో ఓ ముఖ్యమైన పనుండి వచ్చాం—" అన్నాడు లింగం. అప్పటికి మహాదేవుడు, శివశంకరం లోపలకు వచ్చారు.

రాగిణి చటుక్కున లేచి నిలబడింది—"మీరు...." అందామె తడబడుతూ.

లింగం అందర్నీ పరిచయం చేశాడు. తన్ను పరిచయం చేసుకొన్నాడు.

"కూర్చోండి—" అంది రాగిణి.

"మనం మళ్ళీ కలుసుకుందాం రాగిణీ!" అంటూ రెండో వనిత లేచింది.

"వారెవరు? మీ అక్కగారా?" అన్నాడు లింగం.

"మా అక్కగారైతే ఇంట్లోంచి ఎందుకు వెళ్ళిపోతుంది? ఈమె కూడా నిన్నటి సాహసం గురించి విని నన్నభినందించడానికి వచ్చింది. పేరు జలజ—" అంది రాగిణి.

జలజ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది.

"అపూర్వ శక్తులపైన రీసెర్చి చేస్తున్నాం మేము. మీ అనుభవం గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోదలిచాం—" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ మహాదేవుడు విషయానికి వస్తూ.

"ఇప్పటికే చాలామందికి చెప్పాను. చర్వితచర్వణం ఎందుకని వివరాలన్నీ రాసి వుంచాను. మీరు చదువుకోండి—" అంటూ రాగిణి వాళ్ళకో కాగితం ఇచ్చింది.

"చాలా బాగా రాశారు—" అన్నాడు లింగం అభినందిస్తూ — "మీలో మంచి రచయిత్రి కాగల లక్షణాలున్నాయి—"

"ఉంటే ఉండొచ్చు. కానీ 'ఇది రచన కాదు. యథాతథంగా జరిగింది రాసేశాను—" అంది రాగిణి.

"మిమ్మల్ని మేము కొన్ని ప్రశ్నలడగాలి. మీ అక్కయ్యగారు కూడా ఇంట్లో వుంటే పిలుస్తారా? మీ గురించి మేము కొన్ని విశేషాలు తెలుసుకోవాలి!" అన్నాడు మహాదేవుడు.

రాగిణి లక్ష్మిని పిలిచింది. ఇద్దరూ కూర్చున్నారు.

"మీరు ఈ మధ్య ఎప్పుడైనా ధర్మాసుపత్రికి వెళ్ళారా?" అడిగాడు మహాదేవుడు.

"ధర్మాసుపత్రికా? ఎందుకు?" అంది రాగిణి ఆశ్చర్యంగా.

"మీకు గుర్తుండి ఉండకపోవచ్చు. పోనీ మీ అక్కగారికి గుర్తుంటే—....?"

"మా యింట్లో ఎవ్వరూ గత పది దినాలుగా హాస్పిటలు గురించి ఆలోచించను కూడా లేదు—" అంది లక్ష్మి.

మహాదేవుడు ఒక్క క్షణం తటపటాయించి—"మీలో ఎవరికైనా డైరీ రాసే అలవాటుందా?" అడిగాడు.

"మా ఇద్దరికీ కూడా ఉంది—" అంది లక్ష్మి.

మహాదేవుడు తను వకుళకు ఇంజక్షన్ ఇచ్చిన తేదీ చెప్పి-"ఆ రోజు మీ దిన చర్య ఏమిటో చెప్పగలరా?" అనడిగాడు.

ఇద్దరాడవాళ్ళూ లోపలకు వెళ్ళి చెరో డైరీతోనూ తిరిగివచ్చి-"ఆ రోజు రహస్యాలేవీ లేవు కావాలంటే ఆ పేజీలు మీరే చదవొచ్చు—" అంటూ మహాదేవుడి చేతిలో డైరీలు పెట్టారు. మహాదేవుడు నిర్మొహమాటంగా ఆ పేజీ చదివాడు. ఆశ్చర్యమేమిటంటే ఆడవాళ్ళిద్దరూ కూడా మగాళ్ళతో కలిసి ఆ రాత్రి రెండు గంటలదాకా పేకాడుతూనే వున్నారు.

(సశేషం)